

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS SHELACH • MAAMAR 9

והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם וגו' למען תזכרו וגו'

“And it shall be to you as tzitzis, and you shall see it and remember” (Numbers 15:39)

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likutei-torah/shelach/9/

1 והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם וגו' למען תזכרו וגו'. להבין ענין ב' זכירות הללו למה.

“And it shall be to you as tzitzis, and you shall see it and remember,” etc.; “so that you remember,” etc. To understand the matter of these two remembering: why [both]?

גם להבין איך יהיה מצות ציצית מורה על זכירת כל המצות. הנה ציצית מלשון הסתכלות כמו מציץ מן החרכים שהוא ענין זיו והארה

Also to understand how the mitzvah of tzitzis can point to the remembering of all the mitzvos. Now, tzitzis (tzitzis) comes from the language of gazing, as in “peering through the lattices,” which denotes radiance and illumination;

דהיינו שיאיר ויתגלה בחינת גילוי אלהותו ית' שממלא כל עלמין וסובב כל עלמין וכולא קמיה כלא חשיב בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד

that is, that there shine and be revealed the level of the revelation of His G-dliness, may He be blessed, who fills all worlds (memalei kol almin) and encompasses all worlds (sovev kol almin), before whom all is accounted as nothing, “in the heavens above and on the earth below; there is none else,”

כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים וגו'. הודו הוא זיו והארה ממנו כו' כמ"ש במ"א.

“for His Name alone is exalted; His splendor is over earth and heaven,” etc. “His splendor” is a radiance and illumination from Him, etc., as is explained elsewhere.

2 והנה ענין בחינת גילוי זה פ"י גילוי מציאותו ולא מהותו ח"ו צריך שיתגלה בלב האדם דוקא כמאמר רז"ל הלב רואה כו'

Now, this revelation, meaning the revelation of His existence and not of His essence, G-d forbid, must be revealed specifically in a person's heart, as our Sages, of blessed memory, said: “The heart sees,” etc.,

בקהלת רבה דפ"ז ע"א ר"פ דברתי אני עם לבי, ולא די לו בהסתכלות העינים שהם חכ"ד שלו בלבד שלכן נקראים חכמים עיני העדה אלא שצריך שתתפשט עד

in Koheles Rabbah, page 87a, at the beginning of the passage “I spoke with my heart.” And it is not enough for him to have only the gazing of the eyes, which are his Chochmah, Binah and Daas, which is why the wise are called “the eyes of the congregation”; rather, it must spread until

כי להיות נגעה עד בחי' נקודת לבו ממש שיהיה בבחי' הלב רואה ומרגיש ומתפעל בהרגשתו דהיינו התפעלות הפחד בלבו או התפעלות כרשפי אש מיסוד האש שבלבו

it reaches the level of the very point of his heart, so that he is at the level of "the heart sees," and feels, and is stirred by what it feels: that is, a stirring of fear in his heart, or a stirring like "flashes of fire" from the element of fire in his heart.

כי להיות המוח עיקרו מיסוד המים והלחות שהוא קר בטבע ואינו פועל בנפשו שום השתנות ויש בו כבידות כידוע שהמים יורדים ממקום גבוה למקום נמוך,

For since the brain is fundamentally of the element of water and moisture, which is cold by nature, it effects no change in his soul, and there is heaviness in it, as is known that water descends from a high place to a low place.

כך ראיית עיני השכל שבנפשו האלהית אינו פועל בנפשו החיונית שום התפעלות שיתפעל להשתנות טבעו ומהותו באשר הוא שם ולשנות את טעמו אל ההיפך לגמרי

So too the seeing of the eyes of the intellect in his G-dly soul does not bring about in his vital soul any stirring, such that it would be stirred to change its nature and essence where it stands and to change its taste to the complete opposite;

רק הוא כדקאי קאי בבחי' כבדות ועצלות במקום נמוך שהיה בו כ"א ע"י שיתלהב ויתלהט בנפשו עד
rather, it stays as it stood, in a state of heaviness and sluggishness, in the low place where it was; except through his being kindled and set ablaze in his soul until

כי נגע עד נקודת לבו ששם הוא יסוד האש העולה למעלה כרשפי אש ושללהבת י"ה כשללהבת העולה מאליה ליפרד מן הפתילה בלי השקט ומנוחה, וכל השתנות הוא ע"י האש דוקא

it reaches the point of his heart, where the element of fire is, which rises upward like "flashes of fire, a flame of Yah," like a flame that rises of itself to part from the wick, without quiet or rest. And all change comes specifically through fire,

כמו מצרף לכסף וכור לזהב עד כי הגו סיגים מכסף כו' [ועמ"ש מענין זה בד"ה ונקדשתי בתוך בני".

as in "a crucible for silver and a furnace for gold," until "the dross has been removed from the silver," etc. [And see what is written on this subject in the discourse beginning "And I shall be sanctified among the children of Israel,"

3 ובד"ה במדבר סיני באהל מועד כי תבאו אל הארץ גבי ונפש כי תקרב ובד"ה ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב].

and in the discourse beginning "In the wilderness of Sinai, in the Tent of Meeting"; "When you come into the land," concerning "And when a soul offers"; and in the discourse beginning "And the king extended to Esther the golden scepter."]

והארה זו שמתלהט ומתלהב בלב האדם הוא ענין בחי' תכלת ולבן שבציצית כי בחינת לבן מורה על האהבה כרשפי אש כשלהבת מתלהב בלב האדם.

And this illumination, which blazes and flames in a person's heart, is the matter of the techeles (blue) and the white in the tzitzis. For the white indicates the love like "flashes of fire," like a flame blazing in a person's heart.

4 והתכלת מורה על הפחד שבלבו [והיינו כמ"ש בפע"ח שער הציצית פ"ד דלבן נמשך ממוח בינה ותכלת מאבא, ונודע דבינה היא מקור האהבה כרשפי אש וחכמה

And the techeles indicates the fear in his heart. [This is as is written in Pri Etz Chaim, Sha'ar HaTzitzis, chapter 4, that the white is drawn from the mind of Binah and the techeles from Abba. And it is known that Binah is the source of the love like "flashes of fire," and Chochmah

הוא בחי' יראה עילאה ואבא יסד ברתא היא בחינת יראה תתאה וכמ"ש במ"א ע"פ בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה ועמ"ש מזה בביאור ע"פ שימני כחותם].

is the level of the higher awe; and "Abba founded the daughter," who is the level of the lower awe; as is explained elsewhere on the verse "With wisdom He founded the earth; He established the heavens with understanding." And see what is written on this in the explanation on the verse "Set me as a seal."]

5 וזהו שכתוב אין פחד אלקים לנגד עיניו כי כל זמן שהוא עדיין בחי' לנגד עיניו שהוא בחי' ראיית השכל בלבד אין לו פחד אלהים

And this is what is written: "There is no fear of G-d before his eyes." For as long as it is still at the level of "before his eyes," which is the level of the intellect's seeing alone, he has no fear of G-d.

כי פחד הוא בלב דוקא שתפול עליו אימה ופחד בהתגלות הלב כ י הפחד מושרש ג"כ ביסוד האש שבלב כמו גוון התכלת שבאש ואור הנר התחתון שבפתילה ממש כנודע.

For fear is specifically in the heart, that terror and fear fall upon him in the revelation of the heart. For fear, too, is rooted in the element of fire in the heart, like the blue hue in a fire and the lower light of a candle, right on the wick, as is known.

6 והנה ציצית לשון נקבה כי כנסת ישראל מקבלת הארה זו מלמעלה מבחי"י סובב כל עלמין כמ"ש מציץ מן החרכים מציץ לשון מפעיל ולשון זכר

Now, ציצית (tzitzis) is a feminine form, because the Congregation of Israel (Knesses Yisrael) receives this illumination from above, from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), as it is written, "peering through the lattices": מציץ (peering) is a causative form and a masculine form,

המשפיע שהקב"ה מפעיל ומשפיע הארה זו בכנס"י להיות להם בחינת הארה זו בהתגלות הלב בחי"י הלב רואה ומרגיש ומתפעל בתגבורת יסוד האש אלהי שבנפש האלקית

that of the one who bestows: the Holy One, blessed be He, brings about and bestows this illumination upon the Congregation of Israel, so that they have this illumination in the revelation of the heart, the level of "the heart sees," and feels and is stirred, through the strengthening of the G-dly element of fire in the G-dly soul.

והיינו ע"י חרכים וחלונות שהוא ענין לב נשבר רוח נשברה וכמאמר פתחי לי וגוי וכמ"ש במ"א [ועמ"ש בד"ה ועשית ציץ זהב טהור כו']

And this is through "lattices" and windows, which is the matter of a broken heart and a broken spirit, and as in the saying "Open to me," etc., and as is explained elsewhere. [And see what is written in the discourse beginning "And you shall make a plate (tzitz) of pure gold," etc.,

מלשון מציץ מן החרכים והוא אור האהבה רבה הבאה מלמעלה שהיא בחי"י אהרן זקן אהרן כו' from the language of "peering through the lattices," and it is the light of the great love (ahavah rabbah) that comes from above, which is the level of Aharon, "the beard of Aharon," etc.

ע"ש, ועמ"ש בביאור ע"פ ויקח קרח בענין זקן אהרן שהוא ענין א' עם חוטי הציצית, ועיין בפע"ח שער הציצית פ"ג, ועמ"ש מענין אה"ר דאהרן ע"פ בהעלותך את הנרות וע"פ ועשית בגדי קדש לאהרן כו' ע"ש.

See there. And see what is written in the explanation on the verse "And Korach took," concerning "the beard of Aharon," that it is one matter with the threads of the tzitzis. And see Pri Etz Chaim, Sha'ar HaTzitzis, chapter 3. And see what is written on the great love of Aharon on the verse "When you raise up the lamps," and on the verse "And you shall make holy garments for Aharon," etc. See there.

ולפמשי"כ דבחי"י אה"ר דאהרן זהו ענין חוטי הציצית א"כ יובן דבחינת בגדי קדש דאהרן שהם הלבושים הנעשים ממעשה המצות כמשי"ש זהו עצמו ענין הרמוז בהטלית וכדלקמן]:

And according to what is written, that the great love of Aharon is the matter of the threads of the tzitzis, it will then be understood that the holy garments of Aharon, which are the garments made from the performance of the mitzvos, as is written there, are themselves what is alluded to in the tallis, as [will be explained] below.]

7 ב וזהו פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם. שהוא מענה כללות ישראל על מאמר פתחי לי שאמר הקב"ה

2. And this is [the meaning of] "I have taken off my robe; how shall I put it on? I have washed my feet; how shall I soil them?" This is the answer of Israel as a whole to the call "Open to me" that the Holy One, blessed be He, said.

כי להיות אור ה' מאיר ומתגלה בגילוי הלב של אדם להיות כמאמר פתחי לי, צריך להקדים לזה ב' בחינות אלו בחי"י אלבשנה ובחינת אטנפם, ופי' וענין

For in order that the light of G-d shine and be revealed in the revelation of a person's heart, as in the saying "Open to me," these two levels must come before it: the level of "shall I put it on" and the level of "shall I soil them." And the explanation and meaning of

בחי"י אטנפם הוא להיות ממארי דחושכנא לחשוב כל מחשבה דיבור ומעשה אשר לא טובים מיום היותו ואפי' חטאת נעורים כי לא די במה שכבר התחרט על עונותיו

the level of "shall I soil them" is to be one of the "masters of the reckoning," to reckon every thought, word and deed that were not good since the day he came to be, even the sins of youth. For it is not enough that he has already regretted his sins.

לכן כתיב רחצתי את רגלי פי' שכבר עשיתי תשובה איככה אטנפם אוכל לבזות את עצמי ולטנפם

That is why it is written, "I have washed my feet," meaning, I have already done teshuvah (return); "how shall I soil them?": how can I disgrace myself and soil them,

דהיינו להזכירם עוד עלי לפי שקשה עלי הדבר, ורגלי הוא ענין קיום והעמדה של נפש האלהית רק צריך שיהיה תמיד לנגד עיניו כל הימים ויהיה נבזה בעיניו נמאס.

that is, recall them against myself again, because the thing is hard for me. And "my feet" is the matter of the standing and upholding of the G-dly soul. But it must always be before his eyes, all the days, and he must be "despised in his own eyes, loathsome."

8 ובחינת אלבשנה יובן בהקדים מאמר רז"ל תקט"ו תפלות כמנין ואתחנן התחנן משה שיכנס לארץ מפני הרבה מצות מעשיות שנצטוו ישראל ואי אפשר לקיימן כ"א בארץ ישראל,

And the level of "shall I put it on" will be understood by first introducing the saying of our Sages, of blessed memory, that with five hundred and fifteen prayers, the numerical value of ואתחנן ("And I entreated"), Moshe entreated to enter the land, because of the many mitzvos of action that Israel were commanded which can be fulfilled only in the Land of Israel.

כי המצות מעשיות שנוהגין בחוץ לארץ אינם אלא בערך חלק חמישית מרמ"ח מצות וארבע הידות אינו נוהג כ"א בארץ ישראל דוקא ורובן בזמן שבהמ"ק קיים כמו קרבנות ודומיהן.

For the mitzvos of action that apply outside the Land are only about one fifth of the 248 mitzvos, and four parts do not apply except in the Land of Israel specifically, and most of them [only] when the Holy Temple stands, such as the offerings and the like.

9 ולהבין למה רצה משה רבינו ע"ה לקיים מצות מעשיות דוקא. אך הנה כתיב וצדקה תהיה לנו

And to understand why Moshe Rabbeinu, peace be upon him, wanted specifically to fulfill mitzvos of action: but, behold, it is written, "And it shall be righteousness (tzedakah) for us

כי נשמור לעשות את כל המצוה וגו' כי כל המצות נקראים בשם צדקה כי כמו שצדקה היא בחי' לבוש כמאמר לבושו צדקה.

if we take care to do the whole commandment," etc. For all the mitzvos are called by the name tzedakah. For just as tzedakah is the level of a garment, as in the saying "His garment is tzedakah,"

וכמאמר רז"ל (פ"ק דב"ב) על פסוק וכבגד עדים כל צדקותינו מה בגד זה כל נימא ונימא מצטרפת לבגד גדול אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול.

and as our Sages, of blessed memory, said (in the first chapter of Bava Basra) on the verse "And all our righteous deeds are like a soiled garment": just as with this garment, each and every thread joins into a large garment, so too with tzedakah, each and every coin joins into a great sum;

כך כל המצוות הם בחינות לכושין וכל נימא ונימא הם פרטי הלכות כהררים התלויין בשערה מצטרפין לחשבון גדול שהוא בחינת מקיף וסובב כל עלמין [ועמ"ש מענין חשבון גדול בביאור ע"פ וספרתם לכם.

so too all the mitzvos are garments, and each and every thread is the details of the laws, which are "like mountains suspended by a hair," joining into a great sum, which is the level of the encompassing (makif) and the light that encompasses all worlds (sovev kol almin). [And see what is written on the matter of the "great sum" in the explanation on the verse "And you shall count for yourselves,"

10 ועי' בע"ח שער א"א ספ"ה דחשבון גדול היינו למעלה בא"א בחינת סוכ"ע ולגדולתו אין חקר כו'

and see Etz Chaim, Sha'ar Arich Anpin, end of chapter 5, that the "great sum" is above, in Arich Anpin, the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), and "His greatness is unfathomable," etc.;

ועמ"ש במ"א ע"פ ואתה מרכבות קדש וע"פ הזהר פ' חיי שרה דקכ"ג א' גבי מאה שנה כו' עד ברוך דמאה ברכאן דכל יומא].

and see what is written elsewhere on the verse "And He came from the myriads of holiness," and on the Zohar, Parshas Chayei Sarah, page 123a, concerning "a hundred years," etc., up to "in the mystery of the hundred blessings of every day."

11 והנה כתיב מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף פ"י שכך היתה כוונת הבריאה שלא ידע האדם ענין המעשה שבעולם מהו בחינת ראש ומהו בחינת סוף.

Now, it is written, "without man being able to find out the work that G-d has made from beginning to end." That is: such was the intent of creation, that man should not know, of the work that is in the world, what is the level of beginning and what is the level of end.

כמ"ש מזה ע"פ והיה מספר בני ישראל שהרי במדרגת ומעלת הבריאה שהיא דומם צומח חי מדבר הרי האדם שהוא המדבר הוא במעלה ומדרגה גבוה ועולה על כולנה.

As is explained on this on the verse "And the number of the children of Israel shall be": for in the rank and gradation of creation, which is mineral, vegetable, animal and speaking [being], man, who is the speaking [being], is of a high rank and level, surpassing them all.

12 והרי אנו רואים בחוש שהאדם צריך להחיות את גופו ממיני מאכל הבעל חי ואפי' מבחי' צומח ודומם

Yet we see plainly that man needs to sustain his body with kinds of food from the animal, and even from the level of the vegetable and the mineral,

כמו מלח כי המאכל אין צריך להאדם והאדם צריך לו וגם אד רבה שהדומם שהוא עפר

such as salt. For the food does not need the man; the man needs it. And moreover, on the contrary: the mineral, which is earth,

הנה ארץ ממנה יצא לחם וכל מיני צמחים להחיות את האדם כי סוף מעשה במחשבה תחלה.

behold, "the earth, out of it comes bread," and all kinds of plants, to sustain man; for "last in deed, first in thought."

13 וזהו נעוץ תחלתן בסופן וסופן בתחלתן מפני שכשם שהוא ית' א"ס כך לפעולותיו אין להם בחי' סוף

And this is [the meaning of] "their beginning is wedged in their end and their end in their beginning": because just as He, may He be blessed, is the Infinite One (Ein Sof), so His actions have no level of an end.

כי בכל בחינה ובחינה שיתכן לומר בחי' סוף יתכן לומר ג"כ בחי' ראש לפי שבאמת אין להם בחינת ראש

For at every single level at which one could speak of an end, one could also speak of a beginning, because in truth they have no level of a beginning

ולא בחינת סוף ויש להם כל בחי' ראש ובחינת סוף. (ועמ"ש מזה בד"ה אתם נצבים).

and no level of an end, and they have every level of beginning and of end. (And see what is written on this in the discourse beginning "You are standing.")

וכך הוא הענין בבחינת לבושין שהם מצות מעשיות הנ"ל וכללותן הוא מעשה הצדקה לפי שהוא נותן מיגיעו ועמלו אשר עמל בכל כחות גופו שלכן נק' מצוה סתם וכמ"ש במ"א.

And so it is with the garments, which are the mitzvos of action mentioned above; and their general totality is the deed of tzedakah, because he gives from his effort and his toil, with which he toiled with all the powers of his body. That is why it is called simply "the mitzvah," as is explained elsewhere.

הנה כתיב והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספך כבוד הוא בחינת לבוש כמאמר רבי יוחנן קרא למאני מכבדותא [ועמ"ש סד"ה זאת חנוכת המזבח מענין כבוד שהוא בחי' מקיף כו' ע"ש].

Now, it is written, "Your tzedakah shall go before you; the glory of Havayah shall gather you in." "Glory" (kavod) is the level of a garment, as in the saying, "Rabbi Yochanan called his clothes 'my honorers.'" [And see what is written at the end of the discourse beginning "This is the dedication of the altar," on kavod being the level of the encompassing (makif), etc. See there.]

יאספך הוא ענין אסיפה וכניסה לתוכו להקיפו מכל צדדיו ולהיות לו למחסה ולמסתור כבגד ששומר מן הצינה וכדכתיב ה' שומרך ה' צלך שהמצות מעשיות להיותם בחי' דומם בחי' עשיה גשמיות.

"Shall gather you in" means gathering in and bringing within, to surround him on all sides and to be for him a shelter and a covert, like a garment that guards him from the cold, and as it is written, "Havayah is your guardian, Havayah is your shade." For the mitzvos of action, since they are at the level of the mineral, the level of physical action,

14 וכן כל פרטי הלכות שבש"ס להיותם גשמיים בערך יראת ה' ואהבתו לזאת הם בחי' מקיפין ואהבה ויראה הם בחינת תורת האדם דהיינו שהם מורים ומתגלים בפנימיותו ומהותו כמ"ש וזאת תורת האדם כו'.

and likewise all the details of the laws in the Shas (the Talmud), since they are physical in relation to the awe of G-d and the love of Him, are therefore the level of encompassing lights (makifim). And love and awe are the level of "the Torah of man," meaning that they teach and are revealed in his inner dimension (pnimiyus) and essence, as it is written, "And this is the Torah of man," etc.

15 ואין זאת אלא יראה כנודע [מענין בואת יבא אהרן אל הקדש עיין בזהר ר"פ אחרי דף נ"ז ע"ב ועיין בזהר פ' בא דל"ז ע"ב ור"פ חקת]

And "this" (zos) is nothing but awe, as is known [from the matter of "With this shall Aharon come into the Sanctuary"; see the Zohar at the beginning of Parshas Acharei, page 57b, and see the Zohar, Parshas Bo, page 37b, and the beginning of Parshas Chukas],

שהיא בחינת התכלת שבציצית להיות פחד ה' נקבע בלב האדם וכשם שאי אפשר להיות ציצית בלי בגד כך אי אפשר להיות אהבה ויראה בלי הקדמת עשיית כל המצות שהם בחי' מקיפין ולבושין כנ"ל.

which is the level of the techeles (blue) in the tzitzis: that the fear of G-d be fixed in a person's heart. And just as there cannot be tzitzis without a garment, so there cannot be love and awe without first doing all the mitzvos, which are the level of encompassing lights (makifim) and garments, as mentioned above.

כמ"ש שש שנים תזרע שדך שהם שתא סדרי משנה ושש שנים תזמור כרמך שהם ששה סדרי תלמוד ואספת את תבואתה

As it is written, "Six years you shall sow your field": these are the six orders of the Mishnah; "and six years you shall prune your vineyard": these are the six orders of Talmud; "and you shall gather in its produce,"

דהיינו שתאסוף ותלקוט אותם בנפשך כמארו"ל ותלמודו בידו ואז עי"ז תוכל גי"כ שתהיה כבוד ה' יאספך וגוי [ועמ"ש מענין זה בפ' בהר ע"פ כי תבאו אל הארץ כו']:

that is, that you gather and collect them into your soul, as our Sages, of blessed memory, said, "and his learning in his hand." And then, through this, you will also be able [to bring about] "the glory of Havayah shall gather you in," etc. [And see what is written on this in Parshas Behar, on the verse "When you come into the land," etc.]

16 ג ובזה יובן מאמר רז"ל שהתינוק בבטן אמו מלמדין אותו כל התורה כולה ואח"כ משכחין ממנו כיון שהגיע זמנו להולד בא מלאך וסטרו על פיו [ועמ"ש גי"כ מזה בד"ה שחורה אני ונאווה].

3. And with this will be understood the saying of our Sages, of blessed memory, that the infant in his mother's womb is taught the entire Torah, and afterwards he is made to forget it: once his time to be born arrives, an angel comes and strikes him on his mouth. [And see also what is written on this in the discourse beginning "I am black and comely."]

17 ולהבין למה מלמדין אותו ואח"כ משכחין ממנו אלא לפי שצריך להאיר בו אור ה' כדי שיהיה יראתו על

And to understand why he is taught and afterwards made to forget: it is because the light of G-d must shine in him, so that "His awe be upon

פניו ואהבת ה' ופחדו בלבו לפיכך מלמדין אותו כל התורה כולה שהיא בחי' המקיפים וממנו יאיר לו אור ה' וכח אהבה ויראה.

his face,” and the love of G-d and the fear of Him in his heart. Therefore he is taught the entire Torah, which is the level of the encompassing lights (makifim), and from it the light of G-d and the power of love and awe will shine for him.

18 ואח"כ משכחין ממנו בכדי שתהיה זאת עבודת האדם לבחור בטוב. וכמאמר פתחי לי וגו'.

And afterwards he is made to forget, so that this be the service of man: to choose the good. And as in the saying “Open to me,” etc.

אך הארת התורה שהאירה הארה גדולה ועצומה בנשמתו בטרם שנתלבשה לגמרי בגוף החומר היא הנותנת כח ועוז שמאיר בה אור התורה אחר שנתלבשה בגוף החומרי שתוכל להפכו מחשוכא לנהורא כו'

But the illumination of the Torah, which shone a great and mighty illumination in his soul before it was entirely enclothed in the material body, is what gives strength and might, so that the light of the Torah shines in it [the soul] after it has been enclothed in the material body, so that it can turn it [the body] from darkness to light, etc.,

ע"י הארת אור האהבה ויראה המאירים מהתורה כי הרשימו נשאר מהארה הנ"ל שיאיר לו אור האהוי"ר מתוך הרשימו שנשאר אחר השכחה.

through the illumination of the light of love and awe that shine from the Torah. For the impression (reshimu) remains from the illumination mentioned above, so that the light of love and awe will shine for him from within the impression that remains after the forgetting.

(וזהו משכני אחריו נרוצה הביאני המלך חדריו דמשכני לשון להבא והביאני לשון עבר והל"ל תביאני.

(And this is [the meaning of] “Draw me, we will run after you; the king has brought me into his chambers”: for “draw me” is a term for the future, and “has brought me” is a term for the past, and it should have said “will bring me.”

אלא הפי' כי חדר ר"ת חסד דין רחמים וזהו ובדעת חדרים ימלאו כי הדעת הוא המחבר וממשיך התפשטות המוחין בהמדות. והדעת והמדות האלו מהם נמשך הלכות התורה כשר ופסול כו' כמ"ש בסש"ב בהקדמה.

But the explanation is that חדר (chamber) is the initials of Chesed, Din, Rachamim (kindness, judgment, compassion). And this is "And with Daas (knowledge) the chambers are filled," for Daas is what connects and draws the extension of the intellect (mochin) into the emotive attributes (middos). And from this Daas and these middos are drawn the laws of the Torah, fit and unfit, etc., as is written in Sefer Shel Beinonim (Tanya), in the introduction.

וגם כי התורה היא מפתחות הפנימיות וזהו ענין חדריו היינו בתי גואי וזהו הביאני לשון עבר דהיינו כשהנשמה היתה למעלה טרם ירידתה בגוף שמלמדין אותה כל התורה כולה והן הן חדריו

And also, the Torah is "the inner keys," and this is the meaning of "his chambers," namely "the inner rooms." And this is why "has brought me" is a term for the past: that is, when the soul was above, before its descent into the body, when they teach it the entire Torah; and these are indeed "his chambers."

ולכן עי"ז גם אח"כ כשנתלבשה בגוף החומרי. עכ"ז משכני ע"י שכבר הביאני כו' ונשאר רשימו כו' ועמ"ש עוד מענין אחר כך נרוצה בד"ה אדם כי יקריב מכם).

And therefore, through this, also afterwards, when it has been en clothed in the material body, even so "draw me," because "he has already brought me," etc., and an impression remains, etc. And see what is written further on "we will run after you" in the discourse beginning "When a man of you brings an offering.")

וזהו פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה פי' מאחר שנשכח ממני התורה ע"י המלאך שסטרו על פיו א"כ קשה עלי הדבר להלביש עלי עוד בחינת התורה והמצוות שהם בחינת לבושין כנ"ל.

And this is [the meaning of] "I have taken off my robe; how shall I put it on?": meaning, since the Torah was made forgotten from me by the angel who "struck him on his mouth", it is then hard for me to clothe myself again in the Torah and the mitzvos, which are garments, as mentioned above.

19 וזהו וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות הוי' פי' מה שתראו בחינת ציצית שהוא בחינת הארת אהבה ויראה שהם בחי' תכלת ולבן שכציצית והן הם תורת האדם היוצאין בנימין ושערות מבחי' מקיף ולבוש

And this is [the meaning of] “And you shall see it and remember all the mitzvos of Havayah”: that is, what you will see, the level of tzitzis, which is the level of the illumination of love and awe, which are the techeles (blue) and the white in the tzitzis, and they are “the Torah of man,” which issue as strands and hairs from the level of the encompassing (makif) and the garment,

שהוא בחינת מצות מעשיות שהם הנקראים מצות ה' לפי שאין נעשין עצמיות האדם כמו אהבה ויראה וגם הם מצות ה' ממש שהקב"ה מניח תפילין ומצלי.

which is the level of the mitzvos of action. These are the ones called “the mitzvos of Havayah,” because they do not become the person’s own essence as love and awe do; and they are also literally the mitzvos of Havayah, for the Holy One, blessed be He, puts on tefillin and prays.

וזהו ענין אשר קדשנו במצותיו כי הם מצות שלו ממש. משא"כ יראה לא שייך גבי הקב"ה לכך כתיב וזאת תורת האדם וגו'

And this is the meaning of “who has sanctified us with His mitzvos”: for they are literally His own mitzvos. Whereas awe does not apply to the Holy One, blessed be He; that is why it is written, “And this is the Torah of man,” etc.

(עמ"ס סד"ה צאינה וראינה בפ"י ומדבר מתנה בחינת מדבר הוא כמ"ס ולא ישב אדם שם שהוא למעלה מבחינת אדם משם שרש התורה ומשם נמשכה ונתלבשה בבחינת אדם.

(See what is written at the end of the discourse beginning “Go forth and see,” on the explanation of “And from the wilderness, Mattanah (a gift)”: the level of the wilderness is, as it is written, “where no man dwelt,” which is above the level of man; from there is the root of the Torah, and from there it was drawn down and enclothed in the level of man.

וזהו ענין וזאת תורת האדם כו', ולפמש"כ משמע דפי' וזאת תורת האדם היינו מה שנמשך ונתלבש בחב"ד דמלי דאצילות כו' ועיין בזח"א עמוד קכ"ו מענין וזאת תורת האדם).

And this is the meaning of “And this is the Torah of man,” etc. And according to what is written [there], it implies that the meaning of “And this is the Torah of man” is what is drawn down and enclothed in the Chochmah, Binah and Daas of the Malchus of Atzilus, etc. And see the Zohar, Part I, column 126, on “And this is the Torah of man.”)

וענין הזכירות הם ב' בחינות כנגד תכלת וכנגד לבן כנגד תכלת יזכור על מצות לא תעשה (שהיראה היא מקור לשמירת מל"ת כו' ועמ"ש מזה ע"פ שימני כחותם)

And the matter of the remembering: they are two levels, corresponding to the techeles and corresponding to the white. Corresponding to the techeles, he is to remember the prohibitive commandments (for awe is the source of keeping the prohibitive commandments, etc.; and see what is written on this on the verse "Set me as a seal"):

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים פי' תמיד תהיו אתם אצלכם בבחינת זונים
 "And you shall not wander after your heart and after your eyes, as you go astray": meaning, you should always be, in your own estimation, in the state of "going astray,"

ולא תאמרו רחצתי את רגלי כבר כו' וכמאדו"ל ואפילו כל העולם כולו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע כו'

and do not say, "I have already washed my feet," etc., and as our Sages, of blessed memory, said, "Even if the whole world tells you, 'You are righteous,' be in your own eyes like a wicked person," etc.

וכנגד לבן יזכור על מצות עשה ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים פי' שגם בחי' האהבה והיראה שבכם יתעלו בעילוי עד שתהיינה ג"כ נכללות באור המקיף בחינת קדש העליון:

And corresponding to the white, he is to remember the positive commandments: "and you shall do all My mitzvos, and be holy": meaning, that also the love and the awe within you will be raised ever higher, until they too are included in the encompassing light (or makif), the level of the supernal holiness.

20 קיצור הענין כי כוונת הכתוב להזהיר את האדם ולהיות לזכרון תמיד לעיניו גודל מעלת קדושת מצות מעשיות שמהם נעשה לבוש מקיף לנשמתו ושרשו ומקורו מאור מקיף ולבוש עליון שעליו נאמר עוטה אור כשלמה ולבושיה כתלג חיור.

A summary of the matter: the intent of the verse is to caution a person, and to be a constant reminder before his eyes, of the great loftiness of the holiness of the mitzvos of action, from which an encompassing garment is made for his soul, whose root and source is from the encompassing light and the supernal garment of which it is said, "He wraps Himself in light as with a garment," and "His garment is white as snow."

כמאמר רז"ל שהקב"ה מתעטף בטלית לבנה כו' שהוא מקור ושרש כל המצות שמהם נעשה לבוש לנשמת אדם הנקרא חלוקא דרבנן.

As our Sages, of blessed memory, said, that the Holy One, blessed be He, wraps Himself in a white tallis, etc., which is the source and root of all the mitzvos, from which a garment is made for a person's soul, called "the robe of the Sages" (chaluka d'rabbanan).

21 והנה גדולת ומעלת לבוש זה וקדושתו יזכור האדם בראיית הציצית שהם רק ד' נימין נמשכין מהארת לבוש זה ומן ד' נימין אלו

Now, the greatness and loftiness of this garment, and its holiness, a person will remember by seeing the tzitzis, which are only four strands drawn from the illumination of this garment; and from these four strands,

שהם ב' חוטי תכלת וב' חוטי לבן נמשכה הארת דחילו ורחימו לחב"ד של כנסת ישראל שהם כל הנשמות שבישראל והוא נקרא תורת האדם וגוי.

which are two threads of techeles and two threads of white, there is drawn the illumination of awe and love (dechilu urechimu) into the Chochmah, Binah and Daas of the Congregation of Israel, which is all the souls in Israel; and this is called "the Torah of man," etc.

22 וא"כ אם מהארת ד' נימין לבד נמשכה הארה גדולה כזו דחילו ורחימו של כל נשמות ישראל שמעולם.

And if so, if from the illumination of four strands alone there is drawn so great an illumination, the awe and love of all the souls of Israel that ever were,

א"כ מה עצמה וגדלה מאד מאד מעלת קדושת הלבוש כולה בכבודה ובעצמה הנעשה מקיום המצות מעשיות.

then how exceedingly mighty and great is the loftiness of the holiness of the whole garment, in its glory and its very self, which is made from fulfilling the mitzvos of action!

23 וכן תלמוד תורה בפיו דעקימת שפתים הוה מעשה. וגם הענין בהלכות כולם הן בדברים גשמיים שלכן הן הם גופי תורה גופי דייקא.

And so too the study of Torah with one's mouth, for "moving the lips is an act." And also, the matter of the laws is that they are all about physical things; that is why they are "the bodies of the Torah," "bodies" precisely.

כמ"ש האריז"ל שקדושת הטלית גדלה מעלתה במאד מאד על קדושת הציצית שהם רק נימין הנמשכין מהטלית רק שמפני גודל מעלת קדושתה אינה יכולה להתלבש בטלית הגשמי ממש כמו בציצית

As the Arizal, of blessed memory, wrote, that the holiness of the tallis is exceedingly greater in its loftiness than the holiness of the tzitzis, which are only strands drawn from the tallis; only, because of the great loftiness of its holiness, it cannot be enclothed in the actual physical tallis as [it is] in the tzitzis.

ולכן אין בטלית הגשמי שום קדושה כלל ומותר להשתמש בה דברי חול משא"כ בציצית כשרים.

And therefore the physical tallis has no holiness at all, and it is permitted to use it for mundane things, which is not so with kosher tzitzis.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: [likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/](https://www.likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/)

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From [likuteitorah.com/likkutei-torah/shelach/9/](https://www.likuteitorah.com/likkutei-torah/shelach/9/)

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok